

Točno 1.000 cerkv. pesmi

se nahaja v Vencu sv. pesmi.

V Vencu se nahajajo pesmi za vse različne prilike, za sv. mašo, za popoldansko službo božjo, za advent, božič, veliko noč, za praznike raznih svetnikov, za posebne prilike, kot pri poroki, pri pogrebu, pri misijonih, novomašnikom, za birmo, za nove orgije, za razne cerkvene bratovščine itd.

Pesmi se lahko uporabljajo tudi za citate v cerkvenih govorih, za deklamacije pri raznih prireditvah. Prepevaj Gospodu vsa zemlja — pravi sv. pismo. Kakor smo sv. pismo dali narodu po lastnih cenah, tako dajemo tudi to lepo knjigo, ki je enaka po obsegu — ima 532 strani — po enakih cenah: broširan izvod 6 Din. v polplatno vezan 8 Din, v celo platno 15 Din, poštšina posebej.

Organisti, ker ste junaki, poiščite na te pesmi melodije, pa boste imeli za vsako priliko primerno pesem!

Venec sv. pesmi se naroča pri:

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Med drugim rekel to-le: »Dolgo časa sem bil prepričan, da se vse vere enako dobre. Ko sem zavar boljše preudaril, sem spoznal, da je to stališče nesmetno. Vse vere ne morejo biti enako dobre, ker bi se dalo iz tega sklepati, da so vse enako slabe. Tako bi ljudje ne bili obvezani, da bi izpovedovali kakšno vero. Versko vprašanje je postalo za mene predmet raznega premišljevanja in preiskovanja. Mnogo sem se trudil, šel skozi raznovrstne blodnje, nazadnje pa sem se prepričal, da je resnica prav preprosta. Vse moje misli so bile osredotočene okoli teh resnic: Bog je; Kristus je Zveličar sveta; Kristus je ustanovil vidno cerkev z vidnim po-

glavarjem in nezmotljivim učiteljem. Ko sem do tega prišel, mi niso delale več nobenih težav tiste verske resnice, ki sem se nad njimi kot protestant najbolj spotikal. Uvidel sem, kako vzvišene so verske resnice o sv. Trojici, milosti božji, peklju, vicah, o Devici Mariji, občestvu svetnikov itd.« Amerikanec Moody se je torej dvignil iz mračnih nižin verske brezbriznosti k solnčnim višinam katoliškega verskega prepričanja in življenja. Med nami pa je še vedno dosti takih, ki ostajajo v mračnih in močvirnih nižinah verske brezbriznosti, vseenosti in mlačnosti. Njih število ne pada, marveč raste. To je znamenje časa, v katerem živimo.

★

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. Letos poteče 25 let od ustanovitve tukajšnjega izobraževalnega društva, ki ima za župnijo velike koristi. Saj je razširjalo pravo izobrazbo in dvigalo ljudstvo narodno in prosvetno. Pred 100 leti je župnikoval tukaj znani g. Anton Krempel, ki je razširjal in pisal slovenske knjige. In o njem piše leta 1895 Anton Aškerc, pesnik in tukajšnji kaplan:

Že daleč je za nami čas,
ko ti pošteno si se trudil,
Da bi s peresom narod svoj,
iz sna na delo dušno vzbudil!
V besedi naši pravil si,
kako je v časih starih bilo,
kaj vse na zemlji sveti tej,
domači se je dogodilo.
Kako napadal njega dni
nam domovino je sovražnik.
Kako Slovenec branil jo,
kako ji hraber bil stražnik.
Kako prelivali so kri,
za zemlje vsako ped očetje ...
Pesniško ti si trosil cvetje.
Zdaj duh nesmrtni tvoj z višav,
ozira pač se čisto doli;
Na raj Slovenskih zre gorice,
Po domovini zre okoli.

Za dobrobit župnije vneti g. župnik Mart. Meško je ustanovil leta 1871 društvo za župnijo.

Vsi zavezni in vplivni možje so bili člani tega društva. Namen društva je bilo: razširjati gospodarske vednosti, napravljati pošteno veselice, braniti narodne pravice in pospeševati koristi slovenskega ljudstva. Za župnikovanja g. J. Sinko pa je gospod kaplan, sedaj že rajni, ustanovil leta 1909 slovensko izobraževalno društvo. V spomin 25letnice ustanovitve je priredilo Katoliško prosvetno društvo dne 29. junija na Petrovo lepo igro »Pri kapelici« na prostem, zjutraj pa je bila sveta maša za rajne člane in skupno sveto obhajilo.

Fantje iz dekanije Novacerkev! Prihodnjo nedeljo dne 8. t. m. imamo fantovski zlet na St. Jungert v župniji Galicija. Na St. Jungerti bo ob desetih imel sv. mašo in pridigo ravnatelj tiskarne sv. Cirila v Mariboru gospod Franc Hrastelj, med sveto mašo pa bo pel vojniški moški cerkveni pevski zbor. Pridite, fantje novocerkovske dekanije, na prijazni hriček! Vabljeni ste posebno vi Dobročani, ker med nas pride Vaš bivši dolgoletni kaplan g. Hrastelj; vabljeni ste pa tudi fantje iz sosednjih župnij kakor Teharčani in Celjani ter Petrovčani in Vi fantje iz Gornje Ponikve in iz St. Janža pri Velenju. Odhod iz Smartna v Rožni dolini je ob pol devetih. Katerim je mogoče, naj pridejo v Smartno, drugi pa po najbližnji poti na St. Jungert.

Iz policijske statistike.

Najštevilnejšo policijo poseda Njujork, mesto rekordov, ki je tudi, kar se tiče zločinov, na prvem mestu. Njujork prekaša celo Chicago, kojega policija je radi opasnosti podzemlja boljše plačana. Po Južni Ameriki vladajo, kar se tiče varnostne službe, bolj patrijarhalne razmere. Paragvaj nima državne policije, ampak prostovoljno, h kateri še pride 500 moštva ter 1500 oficirjev. Najbolj izvežbana ter zanesljiva je berlinska policija, ki ima na razpolago najnovejše tehnične pripomočke in ji je pritegnjen celi štab znanstvenih sodelavcev. V naslednjem hočemo podati statistiko policije v primeru s številom prebivalstva vlemest:

nu so dospeli prvi Madžari v Središče. Preiskali ter pretaknili so vse hiše z izgovorom, da iščejo Ilire, t. j. hrvaške vojake. Za temi stikači so se pojavili pešci, konjiki in topničarji. Od pete do devete ure je bila široka cesta polna ogrskih vojakov. Šele tedaj, ko je stal sovražnik pred Ormožem, je prejel o tem poročilo k Veliki Nedelji general Nugent. Kako je bilo mogoče, da so bile avstrijske prednje straže ugrane tako naglo v kozji rog, še danes ni dognano. Najbrž je kazal kak špijon Madžarom pot po Hraščici, veliki šumi, ki se vleče od Medžimurja do Holma, in ti so prestrigli pot Avstrijcem.

V Ormožu ni bilo toliko vojakov, da bi se bili mogli ubraniti madžarske premoči. Utaborili so se v šoli. Madžari so jih premagali in ujeli.

Med tem časom je bil razpostavil Nugent na hribu onkraj Lešnice, potoka, ki teče po ozki dolini zahodno od Ormoža, svoje vojaštvo in sprejel Madžare s topovi. Ogenj iz kanonov tudi Ogrov ni preplašil. Obrnili so svoje topove proti Hajdinu in več ur na daleč so se razlegali topovski streli po Haložah in Slovenskih goricah.

Prebivalci celega okraja so se tako prestrašili, da so zbežali. Vsak je pograbil, kar mu je prišlo v

zadnjem trenutku pod roko in beži v vinograde, da bi si rešil tamkaj vsaj življenje pred druhaljo.

K sreči je bil tokrat strah pred vpadniki res prenačljen in ni trajal dolgo. Že po preteku nekaj ur so uvideli Madžari, da so preslabi. Odnegli so pete in se vrnili, odkoder so bili prišli. Svojo pot na slovenski zemlji, dobre tri ure daleč, so zaznamovali s svojo krutostjo in dokazali, da še niso zgubili nekdanje krucevske divjosti. Odnegli so namreč, kar se je dalo, pojedli in izpili ljudem vse brez plačila. Kar je ostalo, so pospravile in odnesle vlačuge in različna ciganska druhal, ki je bila vedno za petami madžarskim vojakom.

Tudi nekaj ljudi so pobili Madžari ob tej priliki.

Ko so prilomastili ob sedmih zjutraj pod Holm, je ustrelil eden od madžarske bande skozi okno v hišo in zadel smrtno 18 letno Marijo Masten. Drugi divjak je tako ranil v Pušencih Rozalijo Gradišnik, da je umrla po hudih bolečinah čez 14 dni. Žrtve madžarske krutosti so postali nadalje: dragonar Blaž Masurič, katerega so ustrelili v Loperšicah in dva druga vojaka, ki sta bila smrtno zadeta v ormoški šoli. Več ranjenih so prepeljali istega dne v ptujsko bolnico.

Konec.

je potniške ladje »Titanica« in pozneje med vojno mu je naklonila usoda rešitev z od Nemcev torpedirane ameriške ladje »Luzitanija«. Te dni je hotel v bližini svojega stanovanja preko neznanega potočeca, postalo mu je nenadoma slabo, omahnil je v vodo in utonil.

— — —
Knjiga, ki bo dotiska na leta 2000.

Sest angleških učejnikov se je združilo leta 1908, da bodo z državno podporo popisali zgodovinsko važne spomenike na Angleškem. Trajalo bode 100 let, predno bo na pet zvezkov preračunano delo dokončano in predano javnosti.

London	9,000.000	38.000	Rim	900.000	5.000
Paris	4,000.000	28.000	Njujork	6,000.000	60.000
Berlin	4,000.000	24.000	Čikago	4,000.000	40.000
Hamburg	2,000.000	20.000	Rio de Janeiro	1,000.000	8.000
Amsterdam	1,000.000	3.500	Buenos Aires	1,500.000	6.000
Wien	1,500.000	15.000	Tokio	1,500.000	5.000

St. Peter pri Mariboru. Prihodnjo nedeljo dne 8. julija bo prejel sveto mašniško posvečenje naš rojak pater Gabriel Škof. Istega dne popoldne ob pol treh ga bomo sprejeli in pozdravili. Naslednjo nedeljo pa bo zapel v naši župni cerkvi prvo sveto mašo, pred katero bo imel salvnostno pridigo lavantinski stolni prošt mil. g. dr. Maks Vrabec. Drugo sveto mašo pa bo opravil novomašnik v prenovljeni kapeli Matere božje na Metavskem hribu. — Sadna letina ne bo takšna, kot smo jo pričakovali, pač pa bo sadje lepo in bode tudi preje dozorelo. No, da bi le cene bile primerne, saj denarja nam vedno primanjkuje. Tudi vinogradi kažejo znatno bolje kot pretečeno leto. Pa seveda sedaj je še vse v božjih rokah. Pa upamo, da bomo ob trgatvi ob napolnjenih sodih zadovoljni!

St. Peter pri Mariboru. Kapelica Matere božje na Metavskem hribu, ki je bila postavljena leta 1849 in ki je bila potrebna temeljitega popravila, je sedaj vsa nova od znotraj in od zunaj. Ob priliki nove svete maše patra Gabriela Škofa bo slovesno blagoslovljena ter bo novomašnik v kapelici opravil svojo drugo sveto mašo. Kapelica ima mašno dovoljenje, katero je kapelici pridobil nekdanji zaslužni šentpeterski župnik Marko Glaser, iskren prijatelj velikega škofa Antona Martina Slomška, ter je zelo verjetno, da je to kapelico obiskal in kmetijski dom pod vznožjem kapele v družbi Glaserjevi sam škof dr. Anton Martin Slomšek. Kapelica stoji na prijaznem hribočku, od katerega je prelep razgled tja daleč po Dravskem polju in zvončka mili glas dan za dnem vabi in opominja šentpetersčane in sosede iz Dravskega polja, naj ne pozabijo na Boga in da živijo Bogu dopadljivo življenje!

Spodnja Sv. Kungota. K večnemu počitku smo položili v hladni grob dne 22. junija Ano Vezjak, rojena Herga, v 72. letu. Rajna je bila dobra krščanska mati. Vzgojila je pet otrok, štiri hčerke in enega sina, od katerih že hčerka Marija počiva s svojo materjo. Zahvaljujemo se gospodu župniku, sorodnikom in sosedom, ki so rajno spremljali na njeni zadnji poti. Naj ji bo lahka domača zemlja! Na sedmini se je nabralo 50 Din za popravo cerkve sv. Jožefa v Studencih.

Jarenina. Kakor strela z jasnega neba nas je v sredo dne 27. junija zadela novica, da Šumenjakovega Jožeta ni več med živimi. Vzdrhtela so srca njegovih prijateljev in sodelavcev, žalost in tesnoba sta nas objeli. Nismo se še mogli jasno zavedati izgube, ki nas je zadela, le eno smo vedeli, da smo z dragim Jožetom izgubili veliko, zelo veliko. V hodoče šele bomo spoznali, kaj je bil Jože našemu Katoliškemu prosvetnemu društvu in kaj je storil zanj. Sodeloval je pri bivšem Orlu, pri Katoliškem prosvetnem društvu in zadnji čas tudi pri fantovski Katoliški akciji. Ko smo pred 5 leti začeli zidati naš Društveni dom, je bil pokojni Jože prvi, ki je pomagal pri delu. Od zore do mraka je delal s svojim očtom in bratom Martinom in mirno lahko tr-

dimo: če bi ne bilo Šumenjakove družine, bi Jareninčani še ne imeli Društvenega doma! Že v njegovi naravi je bilo, da je izvršil vsako najtežjo nalogo z uspehom. Če smo pri našem odru ali prireditvah kaj rabili, smo rekli: to bo Jože napravil. In v resnici smo se lahko zanesli nanj. Umevno je, da je njegova smrt napravila v naših katoliških vrstah veliko vrzel in da ga bomo zelo težko pogrešali. Veličasten pogreb na praznik sv. Petra in Pavla je pokazal, koliko prijateljev da je imel. Štirje duhovniki so ga spremljali: mil. g. kanonik Josip Čizek, g. monsignor Vreže, jareninski rojak g. Gusti Šparl in g. kaplan Pankracij Poteko. Pri cerkvi se je s krasnimi besedami poslovil od njega mil. g. kanonik, ki je med drugim omenil, da je bil rajni nad deset let član bratovščine III. reda, kar je redkost pri fantih. Na pokopališču se je poslovil od njega g. Mirko Geratič v imenu škofijskega vodstva Katoliške akcije, č. g. kaplan v imenu jareninske Katoliške akcije in g. F. Hanžič od Sv. Jakoba v Slovenskih goricah v imenu tamošnjih akcijonarov, nakar mu je zapel domači pevski zbor, nato pa še šentjakobski pod vodstvom g. Pikota. Kot Jožetovi prijatelji se zahvaljujemo č. duhovščini, obema pevskega zboroma in vsem, ki so spremljali dragega Joškota na zadnji poti!

Sv. Barbara v Slovenskih goricah. Zgubili smo dne 26. junija vrlo kmetico Barbaro Petek rojeno Slanič, ki je bila obče spoštovana in priljubljena vsled svojih lepih lastnosti, dobrotljivosti, izvanredne delavnosti in izborne gospodinjice. Za njo žaluje blagi mož Alojz in blagovzgojeni hčerki Micika in Tonika, kakor tudi obe sestrini in brat Martin v Brežicah. Blagopokojno spremljajo dobra dela in vroče molitve pred božji prestol, kjer naj uživa nebeško plačilo za vsa dobra dela in velike skrbi na tem svetu!

Sv. Barbara v Slov. goricah. Pri nas je za večno zatisnil svoje trudne oči blagi kmet Jakob Gomilšek dne 12. junija. Uredil je svoje posestvo v plodonosno kmetijo in oskrbel svojim 4 otrokom lepe domačije, ki plakajo z dobro materjo za preljubim očetom. Vsi domačini smo očeta Gomilška radi imeli vsled njegove ljudečnosti, delavnosti in poštenosti. Začetkom svetovne vojne je zgubil vrliga sina Jakoba na Ruskem, kar ga je bridko bolelo in materine oči so se kopale v težkih solzah. Zlati Jakob, zdaj si poiškal svojega sina, v Bogu počivajta, na svidenje nad zvezdami! Pevci so mu zapeli na domu in na pokopališču tolažilne žalostinke v slovo!

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. Dne 17. junija je imela naša župnija skupno romanje k Mariji na Ptujsko goro. Velika procesija mož in

Pri hemoroidalni bolezni, zagatenju, natrganih črevah, abscesih, sečnem pritisku, odebelih jetrih, bolečinah v križu, tesnobi v prsih, hudem srčnem utripanju, napadih omotice prinaša uporaba naravne »Franz Josefove« grenčice vedno prijetno olajšanje, čisto tudi popolno ozdravljenje. Strokovni zdravniki za notranje bolezni svetujejo v mnogih primerih, da naj pijejo taki bolniki vsak dan zjutraj in zvečer pol čaše »Franz Josefove« vode. »Franz Josefova« voda se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Za zaročence:

Katekizem o zakonu je knjižica, ki pouči zaročence o vsem potrebnem. Škodila pa ne bo tudi zakoncem, ako jo preberejo, ker so marsikje že pozabili, kaj je sveti zakon. Knjižica stane le 4 Din in se dobi v

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

mladeničev ter žen se je vila v soboto proti Črni gori navdušeno prepevajoč lepe Marijine pesmi. V večernem mraku je bila rimska procesija z Najsvetejšim, po noči sveta ura in drugi dan svete maše in pobožnosti, vse to je utrdilo zaupanje do Marije v težkih časih in zavest, da je in mora biti župnija ena družina istega božjega duha in enega srca!

Vurberg. Dvojno slovesnost so obhajali Vurberžani v nedeljo dne 1. julija. Praznovali so 30letnico župnikovanja g. duhovnega svetnika Alojzija Kokelja in blagoslovitev prapora delovne skupine fantovske Katoliške akcije. Ves potek slavnosti je nazorno pokazal, kako tesne in prirčne so vezi med vurberškimi faranji in njihovim duhovnim očetom. Vsi stanovci, zlasti mladina, je kar teknovala, da na čim lepši način pokaže svojo brezmejno vdanost in ljubezen ljubljenu voditelju. Dva lepa slavaloka s pomenljivima napisoma sta bila postavljena pred župniščem in pred cerkvijo. Ob devatih je bil slovesen vhod jubilanta v cerkev v spremstvu mil. prošta ptujkega dr. Žagarja, prof. Stanka Cajnkarija in profesorja minoritskega reda p. Ivana Boboroviča. Drug za drugim so stopali pred jubilanta šolska mladina, fantje in dekleta, zastopniki vseh cerkvenih in prosvetnih organizacij ter so mu v vezanih besedah izrekli svojo vdanost in čestitke. Po vходу v cerkev je prošt dr. Žagar blagoslovil prapor FKA. Sledila je pridiga g. prošta, v kateri je orisal delo in zasluge jubilanta in govoril o važnosti dela v FKA. Nato je daroval jubilar slovesno sveto mašo ob asistenci prošta g. dr. Žagarja in prof. Cajnkarija in Boboroviča. Med mašo je krasno prepeval moški pevski zbor iz St. Janža. Po maši so se zbrali domači fantje, člani FKA in gostje v dvorani k slavnostnemu zborovanju, katerega je vodil in otvoril agilni prosvetni delavec Viktor Gašparič. Zastopnik škofijskega vodstva KA iz Maribora je v lepih izvajanjih govoril o praporu kot simbolu versko-obnovitvenega pokreta. Po popoldanski službi božji pa se je v nabito polni društveni dvorani vršila slavnostna akademija. Akademijo je otvoril Viktor Gašparič ter v imenu Prosvetnega društva čestital jubilaru. Sledile so prigodne deklamacije in lepo izvedeni simbolični prizori in pevske točke domačih pevcev in moškega zbora iz St. Janža. Slavnostni govornik Mirko Geratič pa je v lepih in globoko zamišljenih izvajanjih govoril o sodelovanju laikov z duhovnikom za versko obnovo družbe. Da je lepa in prirčna slovesnost izpadla tako lepo in naravnost vzor no, gre pred vsem zahvala neumornima organizatorjema cele proslave: Viktorju Gašpariču in članici Marijine družbe Malki Minihovi. Prav posebno pa moramo naglasti, da so med slovesno sv. mašo pristopile dolge vrste fantov in deklet k mizi Gospodovi. Sveto obhajilo so darovali za ljubljene voditelja, da bi ga ljubi Bog dolgo ohranil med njimi.